

MOLITEV STARŠEV ZA OTROKE

Gospod, zaupal si nama otroke. Vsakega od njih si ustvaril po svoje in vsak naju na svoj način potrebuje.

Toda, Gospod, imava vsak svoj poklic in po napornem delu se jim je težko posvetiti. Čutiva nevarnost, da bi nanje stresala najino slabo voljo ali da bi jih brezbrizno pustila letati naokoli in bi se potem jezila, če bi zašli na kriva pota.

Veva, Gospod, da naju najini otroci potrebujejo sproščena in odločna obenem. Potrebujejo očeta in mater, ki imata čas zanje in potrpljenje za vsakogar izmed njih, ki jih jemljeta resno tudi v malenkostih.

Pokaži nama, Gospod, kdaj morava biti samo njim na voljo. Nočeva pozabiti, kaj sva kot otroka midva zahtevala od svojih staršev. Obvaruj naju oblastnosti. Daj, da močna roka, ki jo potrebujejo, ne postane trda.

Gospod, ti veš, da jim pogosto dajeva slab zgled. Obvaruj naju domišljavosti, da bi hotela vedno veljati za nepogrešljivi vzor. Daj nama poguma, da bova vedno odkrito priznala svoje napake. Daj, da v naši družini beseda *odpuščanje* ne bo neznanka. Pomagaj otrokom, da se bodo naučili odpuščati tudi svojim staršem.

Mira in Zdravko

Včasih je dovolj že poklonjen nasmeh, dotik tople dlani,
rosen pogled, ki ne potrebuje besed,
takrat, samo takrat se za trenutek ustavi čas tudi tebi ...

Tomaž Humar

Sv. Angela Merici – ustanoviteljica uršulink

Uršulinke so ena od ženskih redovnih skupnosti v Cerkvi na Slovenskem. V Italiji jih je v 16. stoletju ustanovila sv. Angela Merici. Iz naše župnije izhajata dve redovnici: s. Judita Mihelčič in s. Polona Švigelj.

Življenjska pot in poslanstvo sv. Angele Merici (1474–1540)

Na poti med Benetkami in Milanom, na vzhodu Lombardije, leži največje italijansko jezero Lago di Garda. S svojo izredno lepo modro barvo sega na severu pod visoke, strme gore, na jugu pa je videti kakor majhno morje. Ker je podnebje zelo milo, uspeva tu sredozemsko rastlinstvo s pomarančami, oljkami in čudovitim okrasnim grmičjem. Na jugozahodu jezera leži slikovito mestece Desenzano, kjer se je leta 1474 rodila Angela Merici, ustanoviteljica Družbe sv. Uršule. Rojstna hiša naj bi po izročilu stala ob poti, ki vodi na grad. Oče Giovanni je izhajal iz rodovine nižjih breških plemičev, mati Katarina iz družine Biancozo iz Saloje je bila sestra 'ser' Biancoza de Bianchija, dolgoletnega člana občinskega sveta v Saloju.

Med letoma 1491 in 1492 je Angela v kratkem času izgubila najprej sestro, potem pa še oba starša.

Po smrti staršev je osirotelo dekle in enega izmed bratov vzel k sebi mamin brat iz Saloja, Biancozo de Bianchi. Iz preprostega kmečkega okolja je Angela nenadoma prišla v povsem drugačen, gosposki svet. Toda svetni užitki, ki so bili tukaj na dosegu roke, je niso privlačili in niso mogli omajati njene vse večje želje, da bi se popolnoma posvetila Kristusu. Hrepenenje njenega srca je bilo usmerjeno v enega in edinega Ženina.

V tistem času se je Angela naučila tudi brati, čeprav ni bila deležna sistematičnega pouka. Brala je Sveto pismo, njen duh pa se je hranil tudi z deli cerkvenih očetov, ki so jih tiskali v beneški tiskarni.

Med bivanjem v Saloju je vstopila v tretji red sv. Frančiška, da bi kot članica Frančiškove družine imela več možnosti za pogostejšo udeležbo pri sveti maši, prejemanju zakramentov, za duhovno vodstvo in za življenje v strožji askezi. Odslej je bila za vse sestra Angela ali v narečju kraja »sur Anzola«. S tem je tudi na zunaj pokazala svojo odločitev, da bo živela svojo posvetitev Bogu v svetu.

Sv. Angela Merici

V ta čas spada dogodek, o katerem govorijo vsi njeni življenjepisci, ustna tradicija in umetniške upodobitve. To je videnje skrivnostne lestve ob času žetve na polju v Brudazzu. Spovednik devic Družbe sv. Uršule, Francesco Landini, je prvi, ki pričuje o tem: »Ko je delala na polju, se je Angela med opoldanskim počitkom umaknila od drugih, da bi molila. Nekoč se je ob taki priliki zamaknila. Zdelo se ji je, da se je nebo odprlo, iz njega pa je prihajala procesija angelov in devic, po dve in dve. Angeli so zvonili, device so prepevale. In ta pesem se ji je tako vtisnila v spomin, da jo je znala zapeti.« Takrat ji je bilo rečeno, da bo nekega dne ustanovila družbo devic. Videnje je minilo, ostala pa je gotovost, da je bila izbrana za poslanstvo, ki naj bi ga izvršila v Božjem imenu. Kdaj? Kje? Kako? To ji takrat ni bilo razodeto. Po tedanjem mišljenju sta bili za dekleta možni le dve poti: poroka ali samostan s klavzuro, o čemer je navadno odločala njihova družina. Angela je utrla tretjo pot, obliko posvečenega življenja za žene v svetu po zgledu devic iz prvih stoletij krščanstva. S tem je omogočila dekletom, da svoje devištvo posvetijo Bogu, ne da bi se morale zapreti v samostan. Družba sv. Uršule je bila s preprostim obredom ustanovljena 25. novembra 1535. Ta dan so se ob Angeli zbrale tiste, ki so se odločile, da stopijo no novo pot. Najprej so bile skupaj pri sv. maši v cerkvi sv. Afre, nato pa so šle v oratorij, kjer je bila pripravljena knjižica z belimi platnicami. Na prvi strani je bilo napisano: 1535, 25. novembra. In nato Madre suor Angela. Pod njeno ime se je vpisalo osemindvajset devic, ki so obljubile svoje devištvo in zvestobo Kristusu z življenjem po Pravilu. To je bil register Družbe. Ta dekleta, ki so se posvetile Bogu in uresničevale ta poklic v vsakdanjem življenju na svojih domovih z opravljanjem običajnih opravil, so bile različnega socialnega porekla. Angelina zamisel o posvetitvi Bogu, ki jo dekleta svobodno izbere in ki jo živi kot »nevesta Božjega Sina«, odprta za duhovno materinstvo, je bila za tisti čas nekaj nezaslišanega in drznega ter je šele kasneje dobila kanonično obliko. Ustanoviteljica svojim hčeram ni predpisala nobene skupne dejavnosti, ne apostolske ne dobrodelne. Naročila jim je samo, naj služijo »njegovemu Božjemu veličastvu« s srcem neveste, torej posvetitev iz ljubezni. Prav zato je za zavetnico izbrala sv. Uršulo, ki se je vsa posvetila Kristusu in z mučeništvom dokazala svojo zvestobo.

Mericijska intuicija je dobila priznanje s strani Cerkve, ko je le-ta 8. avgusta 1536 odobrila njeno Pravilo. 18. marca 1537 je bila Angela enodušno izvoljena za vrhovno predstojnico Družbe sv. Uršule. Ko je

čutila, da se ji zemeljsko življenje izteka, je svojemu tajniku Cozzanu narekovala Nasvete in Naročila za predstojnice Družbe in svojo duhovno oporoko za breške vdove matrone, ki niso bile članice Družbe, ampak njene zaščitnice. Spisi, ki jih je zapustila svojim hčeram, vsebujejo globoke asketske in duhovne vrednote, istočasno pa so prepojeni z močnim pedagoškim čutom.

Angela Merici je umrla 27. januarja 1540.

O sv. Angeli Merici je napisanih tudi več knjig.

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

PISMO, KI JE NAMENJENO VSEM NAM

Pesnik in pisatelj James K. Flanagan je pred smrtjo vnukom napisal ganljivo pismo. Menim, da je namenjeno vsem nam. Preberite ga, ne bo vam žal.

»Vi ste najlepše darilo, ki ga sta ga dobila naša družina in ves svet.

Vedno se spomnite tega, še posebej, ko dvomite o sebi in nimate poguma, kako naprej.

Ne bojte se nikogar in ničesar in dihajte s polnimi pljuči. Sledite svojim željam in upom, ne glede na to, kako težko je, in ne glede na to, kako se razlikujete od drugih. Ljudje pogosto počnejo to, česar ne želijo, in ves čas razmišljajo, kaj si drugi mislijo o njih.

Zapomnite si eno zelo pomembno stvar – ljudje, ki vam med boleznijo ne prinesejo kokošje juhe in niso ob vas, ko ste v težavah, niso pomembni.

Vsi mi smo povsem preprosti ljudje. Nekateri nosijo dragocena oblačila, imajo visoke nazive in moč ter mislijo, da so nad vsemi, vendar to ni res.

Tudi oni imajo iste dvome, strahove, upe, jejo, pijejo, spijo, hodijo na stranišče tako kot vsi.

Ko odrastete in boste imeli svoje otroke, se vedno spomnite irskega pregovora:

"Hvalite otroke in oni bodo cveteli!"

Vedno bodite dobri in pomagajte drugim, še posebej slabotnim, prestrašenim in otrokom.

V sebi nosijo žalost in potrebujejo sočustvovanje.

Ne pridružite se vojski ali kakršni koli drugi organizaciji, ki bi vas trenirala

zato, da ubijate. Vojna je zlo. Vojne so začeli starejši, ki so pretentali mlade moške, da sovražijo in ubijajo drug drugega.

Starejši preživijo in kot so oni začeli vojno na papirju, jo tako tudi končajo.

Čim več berite. Knjige so čudovit izvor uživanja, modrosti in navdiha. Vedno bodite iskreni.

Potujte čim več, še posebej, ko ste mladi. Ne čakajte, da boste imeli dovolj denarja ali da se vse postavi na svoje mesto. To se pravzaprav nikoli ne zgodi.

Izberite službo, kariero, ki jo boste imeli radi. Seveda bodo prišli tudi težki trenutki, ampak delo vam mora biti v užitek.

Ne kričite! To nikoli ne uspe, užalili boste druge in sebe. Vsakič, ko sem kričal, sem doživel neuspeh.

Vedno izpolnite obljube, ki ste jih dali otrokom. Ne govorite mogoče, če veste, da nekaj ni izvedljivo. Otroci pričakujejo resnico, dajte jim jo z ljubeznijo in dobroto.

Nikoli ne govorite nekomu, da ga imate radi, če to ni res.

Živite v harmoniji z naravo, pojdite ven, v gozd, hribe, na morje, v puščavo.

To je zelo pomembno za dušo.

Objemajte ljudi, ki jih imate radi. Povejte jim, koliko vam pomenijo, ne čakajte,

da ne bo potem prepozno.«

Terezija

Koledovanje in sv. trije kralji

Kole, kole, kole do,
novo leto bo prišlo.
Kaj nam bo prineslo?
Zdravje, jelo, delo,
da bo večjo moč pri oranju 'melo.
Da bo polje preorano,
s klenim zrnjem posejano.
Polni koši bodo žita,
in vsa družina bode sita.
Kole, kole, kole do,
novo leto bo prišlo.
Viktorija

Voščim, voščim srečno novo leto:
v hiš'ci pri družin'ci,
v štal'ci pri živin'ci;
voščim, voščim srečno novo leto.

Če koledniki niso dobili darov, so razočarano zapeli, na primer:

Naj pokrepa vam živina,
vaše krave, vaši voli,
vaše kure, vsa teleta.

Darežljivi hiši pa so se zahvalili s pesmijo:

Da bi igrali okoli hiše
konjički, oslički, prašički –
vsi v enem kotički.

HIPOKRATOV KOTIČEK

Bezeg

Grm bezga (v naših krajih mu rečemo bzg) je bil včasih ob vsaki domačiji in verjetno ne brez razloga, saj so ljudje res bolj živeli z naravo. Pa saj ga lahko posadimo tudi sedaj in tudi ob novih, lepih hišah pomeni pravo dodatno bogastvo.

Bezeg ima številne zdravilne lastnosti.

Izvečki iz listov, cvetov, plodov, korenin in stebel se uporabljajo za zdravljenja bronhitisa, prehlada, gripe, kašlja in drugih bolezni dihalnih organov. Jagode so bogate z vitamini in antioksidanti ter se uporabljajo za čiščenje telesa; paziti pa je potrebno, da nabiramo popolnoma zrele jagode, saj so slabo zrele škodljive in lahko povzročijo tudi bruhanje.

Zeliščarji prisegamo na bezgovo cvetje. Nabiramo ga ob suhem vremenu, vsaj dva dni po dežju, stran od prometnih cest. Še posebej pomembno pa je sušenje. Najbolje je, da delamo snopke in sušimo v senci na vrvi za perilo. Še bolje pa je, če odstrižemo samo cvetke in sušimo na rjuhi, ki jo postavimo na stojalo za perilo. Sušenje je res

pomembno, saj morajo cvetovi ostati svetlo rumeni in tako posušeno cvetje naredi dober čaj.

Že večkrat sem omenila, da je moj najljubši čaj proti prehladu mešanica bezga, lipe in kamilice. Delež kamilice je poljuben, jaz jih dodam približno 10 odstotkov celotne teže.

Sveže cvetje pa je zelo dobro v palačinkah ali pa samo umešano v jajce. Navaditi bi se morali uporabljati čim več svežega cvetja in tudi šebesa je nepogrešljiva pijača. Seveda tudi čaj skuhamo iz svežega cvetja.

Verjetno starejši ljudje zelo veliko vedo o bezgu in njegovi uporabi, saj narava vedno dobro poskrbi za ljudi in živali, le prisluhniti ji je treba in tega se moramo od starejših zopet naučiti.

Metka R.

SPOMINSKE DROBTINICE

Tistega dne smo vsi zapeli

Sredi decembra me dohiti povabilo predsednice Pevskega društva upokojencev in invalidov Logatec Tončke Petkovšek.

»Greš z nami, boš povezovala božično–novoletno srečanje v domovih starejših! Imeli bomo koncert, pa še kaj od svojega pisanja preberi! V torek, 18. Decembra, gremo v Dom Marije in Marte.«

»Ja, seveda bom šla,« sem odločena in takoj se v glavi popravlja načrt predprazničnega čiščenja in brisanja prahu v domači hiši. Tako se tistega decembrskega dne že peljem proti Logatcu. Cesta, gozd, travniki in vreme mi dajejo vtis zgodnje pomladi, prav nič ne kaže na zimo. Tako rada bi delček vsega zajela v dlan in natrosila v Domu Marije in Marte. Spomin išče obraze iz lanskega srečanja, v mislih se že pomenkujem z njimi.

Dom nas toplo sprejme. Pevovodja Matija Logar takoj daje zadnje ukaze pevkam evskega zbora društva invalidov in upokojencev Logatec. Treba je preizkusiti tudi glasilke, če ubrano zvenijo, da bo koncert lepo uspel. Sama klepetam z varovanci, ki med prvimi pridejo na naše srečanje.

V poklon rojstnemu dnevu Franceta Prešerna, ki je 3. decembra, uvodoma zazveni njegova pesem LUNA SIJE. Moja dolžnost je, da vsem podarim lepe pozdrave v imenu Društva upokojencev in Pevskega društva DU in DI. Nato nas pevke z ubranim petjem ponesejo v daljne

kraje, v mlade dni, prepletene z ljubeznijo, v nevihto, v poletje na sprehod po širni planjavi, kjer vse koprne in vse dehti. Razveselimo se vsakega varovanca, ki poje z nami. V okras srečanju je tudi Peter Černilogar s harmoniko, v pomoč sta mu pevki Tončka in Meta ter celotni pevski zbor skupaj z varovanci Doma. Sama preberem kratko prigodo iz temnega gozda. Prav nazadnje pa Jožefovo dvorano napolni božična pesem POSLUŠAJTE VSI LJUDJE.

Seveda ob takih priložnostih ne gre brez božička s skromnimi darilci. Poslavljam se ob klepetu z varovanci, stiskom rok, z božičnim voščilom in z željo po zdravju v novem letu.

Domov se vračam dobre volje, obdarjena z bogastvom, ki se ga ne da orisati z besedami. Moji prazniki so zato lepši.

Francka Čuk

Z OČMI OBISKOVALCEV

Mamo Aleksandro obiskujem ob petkih popoldan, ko je ves naporni službeni teden za mano. Po navadi sem tako utrujena, da bi na poti iz Ljubljane kar zaspala za volanom, a hvala Bogu, me pogosto spremlja Tatjana, ki gre na obisk k svoji mami Tereziji. Spotoma poberem Tatjano na Viču in pot do Logatca kar hitro mine, čeprav so včasih (zlasti poleti) na avtocesti hudi zastoji.

Ko zavijeva na odcep za Logatec, se nama že kmalu v dolini pokaže znani zvonik Nikolajeve cerkve, za katerega vem, da ga mama gleda dan za dnem izza svoje mize v drugem nadstropju. Parkiram in že s Tatjano preskočiva vrstico, ki označuje parkirni prostor pred Domom. V predprostoru je nujen pogled na levo in desno, kajti tam je vedno kakšna zanimiva »inštalacija«. Do nedavna smo si lahko ogledovali prelepe pletenine, čipke in vezenje (da o tortah ne govorimo) izpod zlatih rok gospe, ki sicer skrbi za prehrano oskrbovancev. No, sedaj pa so tu jaslice z božjo družino, krasijo pa jih neponovljive bodeče neže, brinje, pšenica in razsvetljeno mesto v ozadju. Že vstopiva čez nova avtomatska vrata (o, kako so praktična za vse, ki so na vozičku!). Tatjana zavije na levo v pritličje, jaz pa počakam na dvigalo in vržem še oko na stojalo na desni strani, če je slučajno izšla že nova številka domskega časopisa. Z mamo jo prav radi prebirava in pregledava seveda tudi slike, če najdeva na njih kakšno znano osebo.

Mama me je vedno zelo vesela in kar naprej ponavlja, kako lepo bi bilo, če bi imel teden same petke. Če je le pravo vreme, se napraviva in greva na sprehod (hodim jaz, mama pa sedi na vozičku). Logatec sva prekrižarili že počez in po dolgem, od proge do stare ceste. Prav zanimiv je in lepo je zlasti, ko srečava toliko prijaznih ljudi. Skoro vsi, ampak res skoro vsi domačini naju pozdravijo, čeprav se ne poznamo. Zunaj Doma pa je zanimivo tudi, kadar je sejem ali kaka druga prireditev, ki se dogaja pred cerkvijo, npr. koncert ali igrice za otroke. Sicer je pa po sprehodu obvezen obisk trgovine, kjer nabaviva kakšen priboljšek za pod zob, in potem še kavica v kavarni.

Na obiskih v Domu se vedno dobro počutim. Sedaj poznam že kar nekaj prebivalcev Doma. Seveda ne morem obiskati vseh, ampak čisto dovolj je, da pozdravim in se nasmejem vsakemu, ki ga srečam. Tako malo je potrebno, da se jim razjasni obraz in prižge iskrica v očeh.

Ugotavljam pa, da je v Domu prijetno predvsem zaradi vzdušja, ki ga ustvarja osebje. To niso ljudje, ki so tukaj le zaposleni, tukaj so s srcem. Lahko bi skrbeli samo za higieno varovancev, njihovo prehrano in zdravila, ampak ne, nudijo neskončno več. Nastopajo v igricah za oskrbovance, pečejo slastno pecivo za čajanke, krasijo mize in zidove pa še in še. »Drage moje punčke, kako ste kaj?« zapoje sestra, ki pride v sobo s samimi nepomičnimi. Nikoli ni slabe volje, čeprav ji nihče ne odgovarja in opravlja dan za dnem isto čiščenje, preoblačenje, hranjenje ... pa čeprav je utrujena, ker je zaradi krize premalo osebja. Kje jemljejo moč?

Vsekakor je gospod Kompore duša in duhovni vodja, ki z Božjo pomočjo dela čudeže. Zadnjič nam je v pogovoru razkril, da ima z osebjem enkrat na mesec pogovore in duhovne vaje. Od osebja pričakuje, da v Domu ni le v službi, ampak tudi na služenju, ki omogoča duhovno rast. In to se čuti že na zunaj – s strani obiskovalcev, zlasti pa to občutijo prebivalci Doma. Kadar našo mamo odpeljemo na kosilo v Ljubljano k sestri ali k

meni, je kar hitro utrujena in prosi, naj jo peljemo nazaj DOMOV. Dom Marije in Marte je zanjo sedaj pravi dom in njeni prebivalci, osebje in duhovniki, so postali njena razširjena družina.

Ampak petki pa ostanejo, teh se še vedno zelo veseli, da je kak dan malo drugače ...

Alenka Lestan

Recept za srečno novo leto

Vzemi 12 mesecev, jih skrbno očisti zagrenjenosti, zavisti, dlakoceptstva in strahu ter razdeli vsak mesec na 30 ali 31 delov tako, da bo vse skupaj zneslo natanko eno leto. Vsak dan posebej pripravi iz enega dela truda ter dveh delov dobre volje in humorja. Dodaj k vsemu temu tri zvrhane jedilne žlice optimizma, eno čajno žlico strpnosti, zrnce ironije in ščepec taktnosti. Dobljeno maso potem bogato prelij z ljubeznijo. Pripravljeno jed okraši še s šopki drobnih pozornosti in jo vsak dan serviraj z vedrino.

Zgodbe za dušo.

NOVO LETO

Dobri Bog, zahvaljujem se ti za vse,
kar si nam dal v letu, ki se je pravkar izteklo.

Ko gledam na minulo leto,
mi vest očita, kar ni bilo dobro.

Pogosto sem bil premalo pozoren,
bil sem površen in koristoljuben.

Zanemaril sem priložnosti za srečanja
in za prisrčnejše odnose do drugih.

Zaverovan vase sem ranil ljudi,
ker sem sebe postavljaj v središče
in bil slep za druge.

Skesano te prosim odpuščanja
za vse, kar sem do sedaj opustil
in kar sem slabega storil.

Staro leto izročam tvojemu usmiljenju,
naj ozdravi vse moje rane in me okrepi,
da bom kot nov človek stopil v novo leto.

Tvoji previdnosti izročam vse ljudi,
s katerimi bom v novem letu živel,
prav tako tiste, ki jih bom srečal.
Spremljaj jih, Gospod, s svojim blagoslovom,
varuj jih s svojo očetovsko skrbjo,
da bodo z zaupanjem vstopili v vse dni novega leta.
Amen.

AKTIVNOSTI V JANUARJU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ BETANIJA: sreda ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
- ❖ EMAVS: torek ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
- ❖ MARIJA: sreda ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- ❖ MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije

TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;

TOREK ob 10.30: vaje za ravnotežje v Domu Marte;

ČETRTEK ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;

SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;

SREDA, 8. 1. 2014, ob 9. uri: vrtec na obisku;

SREDA, 15. 1. 2014, bralna urica s knjižničarko;

SREDA, 22. 1. 2014, ob 9. uri: stanovalci pripovedujejo v vrtcu;

SREDA, 22. 1. 2014, ob 16. uri: pevski zbor Rovte v Jožefovi;

PONEDELJEK, 27. 1. 2014, ob 18. uri: sv. maša za vse pokojne v cerkvi;

SREDA, 29. 1. 2014, ob 10. uri: ogled filma v Jožefovi dvorani;

PETEK, 31. 1. 2014, ob 15. uri: praznovanje rojstnih dni;

PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

FRANČIŠKA TRČEK
MARTINA PETEK

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

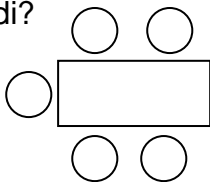
RAZVEDRILLO

Teta Elza pride na obisk. Da bodo vsi sedeli, je potreben sedežni red. pomagajte, da bo vsak našel svoj sedež. Imena napišite na prave stole.

- ▶ Teta Elza ima dva soseda, nihče pa ji ne sedi nasproti
- ▶ Mama sedi med vami in teto
- ▶ Vi sedite od tete na levi strani mize
- ▶ Oče sedi nasproti mame in med sestro in teto

Kje naj kdo sedi?

Vam je uspelo najti pravi sedežni red?

SMEJALNICA

SPALNA SRAJCA

Kmet se je pijan sredi noči vrnil domov, zgrešil vrata v hišo in vstopil v svinjak. Slekkel se je in legel poleg svinje. Objel jo je in z rokami spolzel po njenem trebuhu, nato pa presenečeno vprašal: »Marija, kdaj si si pa kupila spalno srajco s toliko gumbi?«

MEDVED

Mali medo je prišel k očetu in ga vprašal: »Očka, ali sem jaz medved?«
»Seveda, sinko!«

Medo je odšel k mami medvedki in ji zastavil enako vprašanje.

»Seveda si medved! Zakaj pa me to sprašuješ?«

»Ker me zebe kot psa!«

POVABILO

Znani kirurg je poslal vabilo kolegu, s katerim ga je povabil na svojo okroglo obletnico rojstva. Dopisal je, naj mu sporoči, ali se bo odzval na vabilo. Ker do roka, ki ga je postavil kolegu, ni prejel odgovora, ga je poklical po telefonu in ga vprašal, če pride na slovesnost. »Kaj? Slovesnost? Jaz pa tvojega pisma nisem znal prebrati, zato sem ga odnesel farmacevtu, da mi ga prebere, ta pa mi je dal kremo proti potenju nog!«

Zbrala M. Č.